

Sygn. akt VU 702/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant st. sekr. sądowy Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 11 lipca 2016 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 702/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., odmówił ubezpieczonemu W. S. prawa do emerytury, z uwagi na uprzednie przyznanie prawa do emerytury z urzędu na podstawie art.24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2014 roku poz.1097)

W dniu 21 lipca 2016 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji zaskarżając ją w całości i podnosząc, że emerytura przyznana w uwzględnieniu jego wniosku z dnia 1 lipca 2016 roku byłaby dla niego świadczeniem korzystniejszym od świadczenia wynikającego z decyzji z dnia 30.06.2016 roku, z uwagi na zastosowanie waloryzacji kwartalnej, a nie rocznej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.06.2014 roku ubezpieczony W. S. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do renty.

Decyzją z dnia 23 lipca 2014 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty do dnia 30.06.2015 roku, a następnie decyzją z dnia 20 lipca 2015 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku (dowód: wniosek, decyzja z dnia 23.07.2014 roku k- 36, decyzja z dnia 20.07.2015 roku k-43 akt ZUS).

W dniu 30 czerwca 2016 roku organ rentowy **z urzędu** przyznał W. S. prawa do emerytury **od dnia 30 czerwca 2016 roku tj. od dnia ukończenia 65 lat i 11 miesięcy**, na podstawie art.24a ustawy z dnia 17 grudnia

1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2014 roku poz.1097). Wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. I tak przy obliczaniu wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 451909,34 złote, kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 74832,17 złotych oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 208,50 miesięcy. Obliczona w ten sposób emerytura wyniosła 2.526,34 złote. Decyzja jest prawomocna (dowód: decyzja z dnia 30.06.2016 roku k-46 akt ZUS).

Ubezpieczony W. S., urodzony w dniu (...), w dniu 1 lipca 2016 roku złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do emerytury (dowód: wniosek k- 1 akt ZUS). Zaskarżoną decyzją z dnia 11 lipca 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., odmówił ubezpieczonemu W. S. prawa do emerytury, z uwagi na uprzednie przyznanie prawa do emerytury z urzędu na podstawie art.24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2014 roku poz.1097).

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

odwołanie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu .

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II UZ 49/09). Z kolei w wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r. (II UK 309/09) Sąd Najwyższy wskazał, że zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Ponadto treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2004 r., III AUa 430/2004).

Decyzją z dnia 30 czerwca 2016 roku organ rentowy z urzędu przyznał W. S. prawa do emerytury od dnia 30 czerwca 2016 roku tj. od dnia ukończenia 65 lat i 11 miesięcy, na podstawie art.24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2014 roku poz.1097), zamiast pobieranej dotychczas renty z tytułu niezdolności do pracy, wstrzymał wypłatę renty z dniem 30 czerwca 2016 roku oraz ustalił wysokość emerytury. Ubezpieczony w odwołaniu nie zgodził się z przyznaniem mu powyższego prawa do emerytury wskazując, iż złożył wniosek o prawo do emerytury w dniu 1 lipca 2016 roku, zaś emerytura przyznana w uwzględnieniu powyższego wniosku, byłaby dla niego świadczeniem korzystniejszym od świadczenia wynikającego z decyzji z dnia 30.06.2016 roku, z uwagi na zastosowanie waloryzacji kwartalnej, a nie rocznej. Wskazać w tym miejscu należy, iż ubezpieczony nie wniósł odwołania od powyższej decyzji, wobec czego jest ona już prawomocna.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż spór w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy wnioskodawca nabywający z urzędu prawo do emerytury z dniem osiągnięcia wieku emerytalnego zgodnie z art. 24a ustawy emerytalnej, uprawniony jest do złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury w późniejszym terminie. Innymi słowy, czy możliwym jest w świetle art. 24a przejście przez ubezpieczonego na emeryturę zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy, wyłącznie na jego wniosek i przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia z opóźnieniem i od daty wskazanej przez ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią art. 24a ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, emeryturę, o której mowa w art. 24a, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 1). **Emeryturę przyznaje się od dnia osiągnięcia przez rencistę wieku uprawniającego do emerytury**, a w przypadku gdy wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy była wstrzymana - od dnia, od którego podjęto jej wypłatę (por. komentarz do art. 24a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, autor Karina Jankowska, Inetta Jędrasik-Jankowska). Emeryturę przyznawaną w oparciu o cytowany artykuł przyznaje się zamiast renty, co oznacza

automatyczne ustanie prawa do renty i obligatoryjne zastąpienie go prawem do emerytury. Stanowi o tym art. 101a ustawy emerytalnej, zgodnie z którym prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem, od którego została przyznana emerytura zgodnie z art. 24a tej ustawy (por. komentarz art. 24a, Emerytury i renty, red. Gudowska 2013, wyd. 1/Spyt).

Bezspornym jest, że ubezpieczony wiek emerytalny osiągnął w dniu 30 czerwca 2016 roku i w tej dacie był uprawniony do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy zasadnie więc przyznał skarżacemu prawo do emerytury na podstawie art. 24a ust. 2 ustawy emerytalnej, od dnia osiągnięcia powszechnego wieku, zaś jego wniosek z dnia 1 lipca 2016 roku o przyznanie prawa do emerytury nie mógł zostać uwzględniony. Podkreślić przy tym należy, iż kwestia podnoszona przez skarżącego w odwołaniu, dotycząca sposobu waloryzacji składek jest zdeterminowana datą przyznania prawa do tego świadczenia i w żadnym razie nie może podlegać dowolnemu uznaniu organu rentowego.

Wobec prawomocności decyzji z dnia 30 czerwca 2016 roku, jedynie na marginesie wskazać należy, iż formuła wymiaru emerytury określonej w art. 24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych sprowadza się do tego, że emerytura jest wypłacana w systemie zdefiniowanej składki, co oznacza, że wysokość świadczenia została uzależniona od sumy zaewidencjonowanych składek na indywidualnym koncie ubezpieczonego oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego (art. 25 ust. 1 i art. 26 tej ustawy). Natomiast wartość kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 173 - 175 z zastrzeżeniem art. 185, czyli m.in. ustalając przebyte okresy składkowe oraz okresy nieskładkowe. Przy czym ustalenie wartości kapitału początkowego następuje w odrębnej decyzji, co ma ten skutek, że ustalony na potrzeby kapitału początkowego staż pracy nie może być już później kwestionowany (za wyjątkiem zaskarżenia samej decyzji w przedmiocie ustalenia kapitału początkowego). Tak więc wysokość emerytury jest uzależniona od kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych do dnia 1 stycznia 1999 r. na koncie ubezpieczonego, a suma tych kwot dzielona jest przez średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w art. 173 ust. 2 ustalone dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę osoby, dla której ustalana jest emerytura. Organ rentowy przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 30 czerwca 2016 roku ustalił jej wysokość w oparciu o powyższe uregulowania.

Dlatego też, mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. o oddalił odwołanie ubezpieczonego, jako bezzasadne.